

Szakmai gyakorlat Franciaországban

2014. április 05.-május 03.

Quimper

Leonardo da Vinci program

Mobilitás pályázat

Készítette: Budai Enikő

2014.04.05-én, szombaton hajnal 3:15kor indultunk a transzferrel Franciaországba. Ferihegyről a repülő 6:40-kor indult nagyon izgatott voltam az út miatt, mivel még sosem utaztam repülővel. A repülés nagyon jó volt, nem voltam rosszul se semmi. Aztán mikor megérkeztünk Párizsba a Charles DeGuall repülőtérré utána gyors átszálltunk egy közvetlen buszjáratra, ami átvitt minket az Orlyra. Párizsból sajnos nem láttunk semmit. Majd a repülőtéren kiderült, hogy a mi járatunk, ami 12:45kor kellett volna indulnia késett, mert a gép Quimper-ből nem tudott felszállni a nagy köd miatt. Mindezek miatt 2 órát késett a repülő és 16 óra után érkeztünk meg Quimperbe. Érdekes volt a megérkezés, mert a leszállás kicsit hirtelen történt és a gép kicsit megrázkódott és megijedtünk. Aztán a repülőtéren óriási köd fogadott (ami érdekes módon úgy esett, mint nálunk az eső csak kisebb cseppekben). Aztán megmutatták a szállást, ami a fő utcán helyezkedett el és a katedrális tövében található, maga az albérlet nagyon tetszett és mindennel fel volt szerelve, ami számunkra szükséges. Marie-val elmentünk venni bérletet a buszokhoz és az információs központban is voltunk, hogy térképet kapjunk a városról. Még a könyvtárban is voltunk az internet hozzáférhetőség miatt. Majd mindezek után meg lettünk hívva vacsorára az Igazgatónőhöz, aki nagyon kedves volt és nagyon finom vacsorát főzött.

2014.04.06. Vasárnap. Mivel előtte nap nagyon sokáig voltunk vendégségbe és az egész napot végig utaztuk, már nagyon fáradtak voltunk és alig vártuk, hogy kipihenhessük magunkat és délig aludtunk. Majd rendbe szedtük magunkat és kipakoltunk a bőröndökből. Majd Marie megmutatta a gyakorlati helyeinket. Mindhármunk intézményéhez elsétáltunk, ami nagyon jó volt, mert közbe a várost is kezdtük megismerni. Vasárnap Franciaországban minden zárva van, de mikor sétáltunk vissza a gyakorlati helyekről találtunk egy palacsintázó negyedét és egy nyitva is volt és bementünk és ettünk palacsintát.

2014.04.07. Hétfő. A megbeszélt időpontban és helyen találkoztunk Marie-val és elvitt mindegyikönket a gyakorlati helyeinkre. Nagyon ideges voltam, hogy mi vár majd rám, de mikor megláttam az apró fogasokat megörültem, hogy kisgyerekek járnak oda. Az Igazgató úr nagyon kedvesen fogadott és megmutatta az intézményt, valamint bemutatott az intézmény dolgozóinak, akik foglalkoztak velem. Mindenki nagyon kedvesen fogadott, amitől nagyon megkönnyebbültem. Karine csoportjába kerültem, aki óvodás korú gyerekekkel foglalkozik két segítőjével. Megfigyeltem a napirendet és igyekeztem segíteni, amiben tudtam. Egy nap így néz ki: reggel Karine előkészíti a gyerekeknek a szobát 6 foglalkoztató asztalra készít feladatokat. Majd 8:20-8:50ig megjönnek a gyerekek és a jelenléti névcédulájukat felteszi mindenki a táblára és elfoglalja a helyét. Majd a napos megszámollja, hogy hányan vannak jelen és aki nics annak a nevét felteszi a hiányzó oszlopába. Majd megbeszéljük, milyen nap van és, hogy milyen az időjárás és beállítják az időjárás mutatót az időnek megfelelően. Ezek után egyik asztalnál kreatív foglalkozás, másik két asztalnál logikai feladatokat oldanak meg a gyerekek. Karine mindegyik asztalt felügyeli és a gyerekek mind a maguk feladatával foglalkoznak. Nagyon feladattudatosak és nagy önuralmuk van a francia gyerekeknek. Majd ezek után játékos ráhangolódás történik, a gyerekek körbeülik Karine-t és mondókat mondanak vagy a hét napjait mondogatják, vagy a számokat tanulják játékosan. Ezek után a gyerekek elmennek WC-re, de nem egyesével, hanem mindenki egyszerre és nem egymás kezét fogják, hanem libasorba állnak és egymás pulcsiját fogják. Majd a kézmosás úgy történik, hogy egyszerre többen mosnak kezet úgy, hogy kiengednek nekik bizonyos mennyiségű vizet és tesznek, bele szappant majd nem külön-külön szappanoznak, hanem mindenki abba a vízbe mossa a kezét. Ezek után visszamennek a terembe és még picit lefoglalják magukat majd elmennek a tornaterembe és egy kis játékos foglalkozás következik. A gyerekek egy akadálypályán mennek végig, amit nagyon élveznek.

Majd visszavonulnak énekelve a terembe és újra kezdődik az asztaloknál a foglalkozás. Majd kimennek, ebéd előtt egy picit az udvarra aztán pedig következik az ebéd. Az ebédnél mindenkinek megvan a helye. Fogások úgy néznek ki, hogy nem esznek levest, hanem helyette salátát esznek bagettel azután jön a főétel, majd követi egy kis dobozos yoghurt vagy puding esetleg csokihab. Az ebéd után mindenki elmegy, WC-re majd következik a pihenés (másfél órás alvás). Miután felkeltek megint elmegy, mindenki WC-re majd a szobában van egy rövid kis foglalkozás, majd ezután kimennek az udvarra egy picit rohangálni és levegőzni, biciklizni, rollerezni (kb. 20 perc) és mikor bejönnek Gale olvas nekik egy mesét 16:25ig majd minden kisgyerek leül az asztalhoz egy székre és ráhajtja a fejét és így várja, hogy jöjjenek érte a szülei.

2014.04.07. Kedd.

Gyakorlat után elmentünk könyvtárba és felvettük a kapcsolatot az otthoniakkal.

2014.04.08. Szerda.

Nem voltunk ma gyakorlaton, mert hivatalos programként elmentünk Poullan-be abba az iskolába, ahol Marie tanít és az ott tanuló diákok számára adtunk tájékoztatót és válaszoltunk a diákok kérdéseire.

Az iskolában ebédeltünk, az előétel szuflé volt tengeri herkentyűkkel, a főétel ez a rizses tál volt melyen volt még kagyló, hal, bébi tintahal, rák. Bár picit tartottunk tőlük, de megkóstoltunk mindent és kb. mindnek hal íze volt szóval nem volt rémes. Desszertnek csokis browni-t ettünk ,ami nagyon finom volt.

Voltunk Poullan-nál megnézni az öblöt, ami nagyon szép volt.

Második állomásunk Douarnenez volt, ahol megnézhattuk az óceán homokos partját.

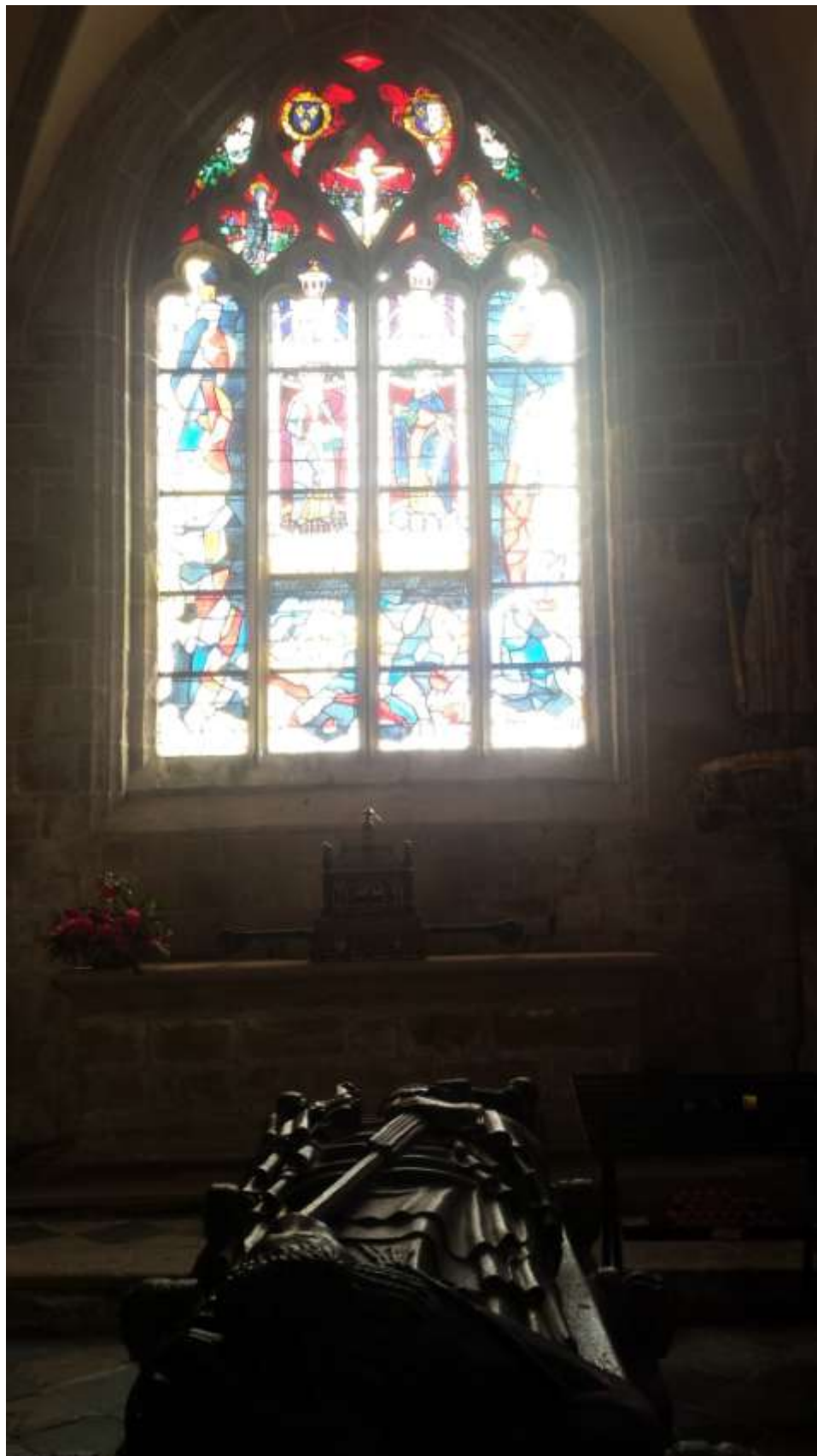

Harmadik állomásunk Locronan volt. Locronan a vászonkészítésről volt híres de miután gőzhajókat használtak a vászonkészítés egyre csökkent. Keresztábrák minimalizálva vannak, hogy levehessék őket ,mert a középkori filmeket itt szokták forgatni. A város a nevét egy Ronanról kapta, aki itt mindenféle csodákat tett és tiszteletére évente van a városban egy kisebb körmenet és rá 6 évre pedig egy nagyobb körmenet, amikor az ereklyét is körbeviszik. A Loc azt jelenti, hogy Ronan vára és

Ronanszarkofága meg

Ronan szarkofága és ereklyéje:

Negyedik és ötödik állomás a Pointe du Van és a Pointe du Raz volt. E két pont Finistere megye legkiesőbb pontja, ami azt jelenti, hogy a legvégső vagy legutolsó, ami után már nincs semmi.

A kilátás leírhatatlanul csodás volt.

Hatodik állomásunk : Pointe du Millier volt.

A part csodál:

gettek.

2014.04.11. Péntek.

Gyakorlatba belerázódva, egyre többet tudtam segíteni. Gyorsan eltelik ott az idő, attól függetlenül, hogy nem értem mit mondanak a gyerekek nagyon aranyosak és odajönnek hozzám. Majd este kaptunk egy meghívást Szofiékhoz vacsorára, ami nagyon finom volt ettünk sajtokat meg szalámit és sonkát, többfélét valamint Cidert ittunk (ez a tradicionális Francia almabor).

2014.04.12. Szombat.

Kipihentük a hét fáradalmait és sokáig aludtunk, majd összeszedtük magunkat és szétnéztünk itt a központban. Később Szofi jött értünk és megmutatott 2 nagy bevásárlóközpontot. Nagyon izgalmas nap volt majd miután Szofiék hazahoztak minket lepakoltunk és újra felkerestük a második helyet, ahol voltunk és elbusoztunk, hogy kipróbáljuk odatalálunk-e és vissza. De sikerült és nem volt semmi probléma.

Vasárnap a lakást szedtük rendbe, majd elmentünk sétálni, hogy felfedezzük a környéket, ahol lakunk. Sajnos vasárnap nincs nyitva semmi és még a buszok sem járnak itt Quimperbe de a város maga nagyon szép. Jó vannak palacsintázók, amik vasárnap is nyitva vannak, de nem sok és elmentünk az egyik palacsintázóba és én meg Csilla Breton-i sajtortát ettünk, nagyon finom volt. Este Marie meglátogatott minket és pontosítottuk a gyakorlattal kapcsolatos információkat és az internet hozzáférhetőséget akartuk megoldani, de sajnos nem sikerül, viszont az egyik lakó felajánlott egy internet kávézót, ami itt van tőlünk 5 percre Le Cafe des Arts a neve.

Breton sajtortta:

2014.04.12. Hétfő.

Második hét kezdete. A gyakorlaton minden a napirend szerint zajlott. Reggel az asztaloknál folytatódott a foglalkozás voltak, akik festettek faágakat a húsvéti ajándékba voltak, akik logikai feladatokat oldottak meg és voltak, akik színezték feladatnak megfelelően voltak, akik gyurmáztak. Az egyik kisgyereknek Mathis-nak volt a születésnapja és nagyon aranyos volt, kiült egy kis asztalkához a többiek pedig az asztalokhoz és meggyújtotta Karine a 3 gyertyát a tortáján és elénekeltük neki a Boldog születésnapot című dalt franciául. Majd kimentünk az udvarra és Karine a csoport egyik felét biciklizni tanította egy a betonra felfestett közlekedési rendnek megfelelően, hogy a gyerekek már most kezdjék megtanulni a közlekedési szabályokat (pl. hogy zebránál meg kell állni vagy a piros lámpánál nem hajthatnak át csak, ha zöldre vált vagy, ha olyan kereszteződés van, ahol nincs zebra akkor is meg kell állni.). Míg a csoport egyik fele biciklizett én foglalkoztam a csoport másik felével és egy kis tornás bemelegítés hajtottunk végre. Futottunk pár kört az udvaron (ez volt a kedvencük) én futottam elől és ők utánam közben nagyokat sikongattak, tele voltak energiával. A futás után

különböző tornagyakorlatokat csináltunk és levezetést, amit nagyon ügyesen ők is végrehajtottak (és nagyon tetszett nekik). Majd a terembe visszamentünk és folytatódott a nap tovább, ahogy szokott. Délután, ha volt szabad időm megcsináltam azokat a feladatokat, amit Karine vagy Gale adott nekem. A húsvéti ajándékokat, azaz a kifestett és megszáradt faágakra kötöttem fel a húsvéti mintákat pl. csirke, tojás, harang, kiscsibe (amiket reggel a gyerekek készítettek). Gale a délután velük foglalkozó tanár pedig díszes húsvéti tojástartót készített velük (a gyerekek kifestették narancssárgára és citromsárgára és különböző színű tulipánokat ragasztottak rá) én ezeket kivágtam és összeragasztottam. Majd délután otthon találkoztam a többiekkel és elsétáltunk a könyvtárba, de zárva volt, mert valamilyen kiállítás veszi majd kezdetét és arra készülnek, ezért netezni nem tudtunk.

2014.04.14. Szerda.

Nem kellett gyakorlatra mennünk kettőnknek, Csillának és nekem, ezért nyakunkba vettük a várost és szétnéztünk itt a környéken, buszoztunk is E.Leclerc-be jó volt egy kicsit lazítani és sokáig aludni és barangolni.

2014.04.15. Csütörtök.

Feltöltődve indultam a csütörtöknek. Nagyon jó nap volt, mert voltunk a gyerekekkel a katedrálisban és én vigyázhattam egy kislányra ez idő alatt. 9:00kor indultunk és 9:30-ra odaértünk a katedrálisba majd az 1 órás rendezvény után visszasétáltunk az iskolába. Nagyon jól éreztem magam, hogy ennyire részt vehettem ezen az eseményen, a gyerekek a templomban énekeltek is. Majd visszasétáltunk az iskolába és folytatódott tovább a nap. Karine nagyon aranyos volt, mert nagyon szeretné, ha minél több helyre eljutnánk, míg itt vagyunk és utánajárt pár programnak. Valamint találkoztam egy lánnyal, aki a suliba jár és az apukája francia és az anyukája magyar és ő is tud magyarul és beszéltem vele pár szót. Furcsa volt magyarul beszélni vele a suliban, de nagyon jó volt.

Templomban

Pénteken gyakorlat után találkoztam a magyar kislány anyukájával és beszélgettünk, meg nagyon segítőkészen mondta, hogyha bármi kérdésünk van, nyugodtan forduljunk hozzá. Valamint elkészültek a gyerekek húsvéti díszek. Nagyon jók lettek.

2014.04.19. Szombat.

Concarnou-ba voltunk Melindával és az anyukájával. Nagyon nagy élmény volt a számomra, hogy ide is eljuthattam. Európa legnagyobb tonhal halászat központja. Nagyon érdekes, hogy a város egy sziget és fal veszi körül.

2014.04.20. Vasárnap.

A magyar anyukának köszönhetően megvalósult, hogy Csillával eljuthattunk Brestbe az Oceanopolisba. Kinéztünk, hogy melyik busz megy oda, de sajnos visszafelé nem volt lehetséges a busszal történő utazás, ezért Anita felajánlotta, hogy eljön értünk. 12:45-kor indultunk a 31-es számozású busszal a Buszállomásról és 13:57-kor érkeztünk meg Brestbe. Egy egész napot eltöltöttünk az Oceanopolisba, mert annyi látnivalót kínált, amit otthon nem láttunk és olyan élményt adott, amit otthon nem tapasztalhattunk. 3 nagy pavilon szerint vannak az állatok elrendezve: Tropical, Tempéré, Polar. Az egyetlen hátránya a helynek, hogy a leírások csak Franciául voltak feltüntetve, ezért nem tudtuk elolvasni, de ettől függetlenül is nagyon jól éreztük magunkat. Először a Polar pavilonban megnéztük a pingvineket és még egy dokumentumfilmet is megtekintettünk róluk. Láttunk sok tengeri növényt pl. tengeri rózsát és ezen kívül még rákokat és különleges tengeri halakat. Majd a Tempéré pavilonba mentünk. Láttunk vidrákat, kolóniát, lapuhalat, fókákat, medúzákat. Volt szerencsénk megfogni tengericsillagot valamint lapuhalat, ami felejthetetlen élmény

volt. Végül a Tropical pavilont tekintettük meg itt voltak különböző veszélyes halak cápák. Láttunk bébi cápát is, de ebben a pavilonban volt egy terem, mely a trópusi esőerdőt mutatta be nagyon élethűen a növényekre fújták folyamatosan a párákat (olyan környezetet teremtettek, mint egy esőerdőben van: párás, fülledt). Majd még volt időnk és megnéztük a partot és újra láthattuk az óceánt. Hosszas sétát vettünk és végigsétáltuk a partot és a látvány csodás volt. Mivel húsvét vasárnap volt nem volt nyitva semmi csak egy Bár de bementünk és ettünk Francia CremeBrülé-t.

Egy csodás akvárium a Tempéré pavilonban.

A trópusi esőerdő.

A part és a Brest-i híd.

Crème Brûlée.

2014.04.21. Hétfő.

Elkezdődött a 3. hét. Húsvét hétfő. Egész nap vasárnap hangulatom volt, mivel ugyanúgy minden zárva volt kivéve a netkávézót és pár palacsintázót. Az időnket kihasználva felfedeztük Quimper látványosságait, többek között túráztunk. Nagyon szép volt a kilátás fentről. Sajnos a húsvét alkalmából csak kalácsot volt lehetőségünk enni.

A felfelé vezető lépcső.

A kilátás fentről.

2014.04.23. Szerda.

Mivel mindhármunknak úgy alakult, hogy szabadnapja van megbeszéltük, hogy időnkét kihasználva elmegyünk a helyi bevásárlóközpontba. A bevásárlóközpont neve: Glann Odett. Benne nagyon sok kis üzlet található pl. sport boltok, ruházati boltok, ékszer üzletek, telekommunikációs üzletek és egy-két gyorsétkezdé valamint egy supermarket a Géant. Majd hazabuszoztunk és itthon megebédeltünk délután elmentünk az E.Leclerc-be és megvettük a mindennapokhoz szükséges dolgokat.

2014.04.25. Péntek.

Utolsó nap az oviban. Nagyon sűrű nap volt. A gyerekeknek is ez a nap volt az utolsó, mert ezután nekik is szünet következett. A gyerekek megérkezése után felsorakoztak és mindenki elment WC-re, majd ezen a napon nem a megszokott módon alakult teljesen a napirend. Ami azt jelenti, hogy játék nap volt az intézményben. A gyerekeket 4-5 fős kisebb csoportokra osztották és ezek a kisebb csoportok váltogatták egymást más-más asztaloknál. Minden asztalnál volt egy felnőtt vagy tanár és egy társasjáték., én is kaptam egy asztalkát és egy társasjátékot. A játék lényege az volt, hogy mindenki kapott egy kártyát és a rajta lévő figurát kellett összeszerelnie, de ez nem ment ám olyan könnyen. Minden körben pörgetni kellett egy szerencsekereket, ami megmutatta, hogy milyen részét választhatja ki Mr.Potat-nak és a dobozból ki kellett választania a megfelelő testrészt vagy sapkát. A gyerekek nagyon élvezték ezt a játékot, pláne a szerencsekerékkel történő pörgetést. A többi asztalnál más-más társasok voltak, volt még „Ki nevet a végén”, „Memória kártya” és még nagyon sok minden. Érkeztek főiskolából is segítő lányok és ők is kaptak 1-1 asztalt és társasjátékot. Majd a gyerekek megint felsorakoztak és újból elmentek wc-re, majd ezután segítettem rájuk adni a kabátot és kimentek az udvarra, ahol nagy döbbenet érte őket, ugyanis Disney hercegnők és figurák várták kint őket (volt Hófehérke, Minnie egér, tündér). A gyerekek beszélgettek velük (ők ugyanis beöltözött diákok voltak, de a gyerekeket teljesen kábulatba ejtették) és nagyon élvezték a hercegnők és tündérek társaságát. Egészen olyan volt, mint egy piknik délután voltak, akik leültek és énekeltek megmondókákat mondtak. Majd mindenki bement a saját termébe. Még ebéd előtt volt időm elköszönni a gyerekektől, vittem nekik gumicukrot és mondhattam nekik pár szót búcsúzásképp. Nagyon rossz volt elköszönni tőlük, mert nagyon aranyosak voltak. Végül Karinetől és Gale-től búcsúztam el.

Karinel.

Maga az intézmény Saint Corentin Ecole nagyon szép volt és új, a legmodernebb felszerelésekkel. Mozgásérzékelős lámpák voltak a folyosókon megtalálhatóak voltak a gyerekek fényképei. Maga az intézmény nagyon szép színes volt. Az intézménybe való bejutás sem volt egyszerű, mert a fő ajtó zárva volt mindig, és ha szülő jött akkor bentől lehetett kinyitni. Minden ajtón a kilincs nagyon magasan volt, hogy a gyerekek ne tudják elérni. A gyerekek volt külön alvós szobája, ahol csak aludtak.

2014.04.26. Szombat

Már nagyon vártam a szombatot, mert tudtam, hogy kirándulni fogunk menni Marieval. Voltunk a Pointe de la Torche-nál, ahol megtekinthettük a háborgó óceánt. Láttunk egy nagy világítótornyot, ahová nagyon szeretnénk volna felmenni és fentről rálátni az óceánra és Franciaországra, de sajnos a rossz idő miatt zárva volt. A rossz idő ellenére sok szörföist láttunk miközben a hullámokat lovagolják. Láthattunk egy kikötőt, mely a tonhal piac központja. Majd tovább utazva a Pont-l'Abbé volt a következő állomás. Ez a város a középkorban épült épületeiről valamint a fakereskedelméről híres.

A háborgó óceán Pointe de la Torche-nál.

A kikötő és a piac.

A világítótorny.

Pont l'Abbé Önkormányzatának az épülete.

2014.04.28. Hétfő.

A megbeszélthelyen reggel 8órákor fent a parkolóban találkoztunk Marieval és Ivettel és elmentünk Chateaulinba, ahol Dóri interjút adott, majd a nap elkövetkező részében kirándultunk Marieval és Ivettel. Az interjú után Huelgoat felé vettük az irányt.

Út közben érintettünk egy helyet, mely 300 méterrel a tengerszint felett helyezkedik el, fel is mentünk és megnéztük milyen a kilátás. A csodás panorámát kihasználva számos középkori francia filmnek adott helyet ez a terület.

Utunkat folytatva Huelgoatra érkeztünk. Ez a város egy tó köré épült a 16-18. században. A város nagyon látogatott, hisz lenyűgöző természeti környezete az ősi esőerdő maradványait hordozza. Egyik nevezetessége Huelgoatnak a Le Champignon, a formájáról kapta a nevét, ugyanis gomba alakú szikla. A gomba fejét, azaz egy nagy sziklát 2 kisebb szikla tart egyensúlyban. A kirándulás felejthetetlen számomra, hiszen még sosem volt alkalmam ilyen környezetet látni.

Ezután lehetőségünk volt megtekinteni a Trévarez kastélyt. Ez volt a nap fénypontja. Más néven „pink palace”-nak szokták még nevezni. A kastély a hegyoldalra épült, mely a völgyre néz, a II. világháború alatt fontos szerepet töltött be. Ezt a várat az utolsók között építették Franciaországban a 19. század végén majd a 20. század elején fejeződött be az építése. Walter-André Destailleur építész tervei szerint épült a kastély. A kastélyban dominál a modern technológia volt központi fűtés, meleg víz minden emeleten, modern WC, lift. James Kerjégu volt Finistère megye elnöke és ő élvezte a vár otthont adó környezetét, majd halála után lánya Frances és férje éltek a kastélyban. A kastélyhoz tartozó hatalmas birtokon nagyon sok fajta növény pompázik még ma is. Valamint a kastély mellett található egy hatalmas medence.

A kilátás 300 méterrel a tengerszint felettől.

A lefelé vezető út.

Huelgoat központja.

A víz e tóból folyik, mely köré a város épült. A túránk kezdete.

Ivettel a nagy „Gomba” sziklánál.

A szikla oldalról.

A csodás kastély.

A lenyűgöző panoráma.

Kedvenceim a hatalmas ablakok.

A kastély alaprajza. Sajnos csak az első emelet tekinthettük meg, mert a többi az évek során nem maradt fent.

Frances, James Kerjégu elnök lánya.

A kastély csodás kertjének kis részlete.

A fákról lógó kis cserepekben hangszórók voltak elhelyezve, melyek a kastély történetét mesélték el franciául.

2014.04.29. Kedd.

Quimpernek azt a részét jártuk be, mely az Odet folyó is bejár. Majd délután buszoztunk egyet és ellátogattunk utoljára Glann Odet bevásárlóközpontba.

Odet.

A folyó melletti pálmánál.

Valamint megkóstoltuk a Franciaország tradicionális Macaron desszertjét. Nagyon finom és érdekes volt.

2014.04.30. Szerda.

Csillával elmentünk kirándulni. Busszal ellátogattunk Bénodetre. A nevét az Odet folyóról kapta Benodet= Odet folyó szája. A város turisztikai központ ugyanis otthont ad egy szállodának, kaszinónak, mozinak egy kikötőnek és néhány strandnak. Itt található egy templom is, mely a nevét egy (5. században élő) ír szentről kapta Kildare, ezért a neve Brigid of Kildare. 1916-ban történelmi műemléknek minősítették. A város otthont ad a Tri Martolod sörgyárnak is. Nagyon jól éreztük magunkat, megnéztük a partot a kaszinó előtt is elmentünk és a mozit is láttuk. Majd ebédeltünk egy étteremben pizzát, mely teljesen más volt, mint az itthoni pizzák, (a tésztája hasonló volt, mint a tortilla tekerics tésztája: ropogós és vékony) de nagyon finom volt és salátát is kaptunk hozzá előételként. Majd végigsétáltunk a parton, megnéztük a kikötőt és a templomot is. Az időjárás nekünk kedvezett, mert a odafelé a buszon esett az eső, de mikor odaértünk elállt és mikor visszafelé jöttünk a buszon megint rákezdett esni....szóval pont jó volt.

Csillával a parton.

Háttérben a kikötő.

2014.05.01. Csütörtök.

Egy francia kertet látogattunk meg, ahol szebbnél szebb növényeket csodálhattunk meg. Délután Szofiékkel elmentünk bowlingozni, nagyon jó volt, mert én ezelőtt még sosem játszottam ilyet.

Szofiékkel bowling után.

Este elmentünk a kávézóba és megterveztük a szombati napunkat.

2014.05.02. Péntek.

Dél előtt összeköltük a cuccainkat, majd utoljára búcsúzásképp elmentünk sétálni és pár dolgot szuvenírt beszerezni. Nagyon rossz volt azzal az érzettel sétálni, hogy nemsokára itt kell hogy hagyjuk ezt a várost. Ezért ezzel nagyjából el is ment a napunk, majd miután hazaértünk vacsorát készítettünk, mert meghívtuk vacsorára Mariet. A vacsora jól sikerül bár nagyon rossz volt összegezni az 1 hónapot amit ott töltöttünk, mert még nem akartunk haza jönni. A vacsora után lementünk a kávézóba és újra átbeszéltük a szombatot, mert tudtuk, hogy lesz 6 óránk a két repülő között ezért az időt ki akartuk használni és terveztünk.

2014.05.03. Szombat.

Reggel felkeltünk összeköltünk, majd jött Ivett és Marie segíteni, majd kivittek minket a reptérre. Fájó szívvel elköszöntünk tőlük és Quimpertől. Majd megérkeztünk az Orly reptérre és onnan taxival átmentünk a Charles de Gaulle reptérre. Ott a bőröndöket leadtuk és a kézipoggyászaimat is egy csomagmegőrzőbe ugyanis ezután a tervezett utunkat miszerint busszal eljutunk az Eiffel toronyhoz valósítottuk meg. Megkerestük a buszmegállót, ahonnan a busz elvitt minket az Operához majd onnan a gyalog tervezett utat taxival tettük meg, mert időszűkében voltunk és nem volt időnk sétálni. A taxi elvitt minket az Eiffel toronyhoz. El sem hittem, hogy ott lehetek az Eiffel toronynál. Nem sok időnk volt sajnos amit ott tölthettünk kb. 40perc de legalább láthattuk a toronyt. Lassan mennünk kellett és feldobódva kerestünk egy taxit (ami nem volt könnyű), és visszamentünk a reptérre. Ott megkerestük a kézipoggyászaimat és ettünk majd mentünk és lechekoltunk, aztán felszálltunk a

gépre és elhagytuk a Francia földeket. Nagyon élveztem ezt a 4 hetet és nagyon sokat nyújtott nekem ez a lehetőség. Nagyon örülök, hogy mindezt Dórrival és Csillával élhettem át, mindig segítettünk egymásnak ,ha valamit nem értettünk. Igaz külön-külön helyen voltunk, de szerintem ez így volt a legjobb így visszagondolva. A gyerekek megtanulták, hogy a Bonjour „Jó napot” jelent magyarul és sokszor így köszöntek nekem. Én is próbáltam megtanulni egy francia dalt ,mely az eszkimókról szól. Nagyon aranyos kis dal.

A zene linkje:

<https://www.youtube.com/watch?v=GACo8PLBHfM>

Címe: Versini- La danse de esquimaux